

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
14.oktober 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-220/12	Andreas Ingemar Thiele Meneses mod Region Hannover Sagen vedrører: Er en unionsborgers ret til fri bevægelighed og ophold i henhold til artikel 20 og 21 TEUF til hinder for en ordning i national ret, hvorefter tyske statsborgere, der har fast bopæl uden for Forbundsrepublikken Tyskland, kun kan opnå uddannelsesstøtte til uddannelse ved en uddannelsesinstitution, der er beliggende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, såfremt uddannelsesinstitutionen enten ligger i den stat, hvor den pågældende har fast bopæl, eller i en nabostat til denne, og støtten endvidere er begrundet i særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde?	Dom	24.10.13
C-275/12	Elrick Sagen vedrører: Er artikel 20 og 21 TEUF til hinder for en ordning i national ret, hvorefter en tysk statsborger, som har fast bopæl i Tyskland, og som studerer ved en uddannelsesinstitution i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, nægtes uddannelsesstøtte i henhold til Bundesausbildungsförderungsgesetz (herefter »BAföG«) under studier ved denne uddannelsesinstitution, fordi den udenlandske uddannelse kun varer ét år, mens hun i henhold til BAföG kunne have modtaget uddannelsesstøtte under en tilsvarende uddannelse, der ligeledes varer ét år, i Tyskland?	Dom	24.10.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-291/12	<p>Schwarz</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1, af 29.12.2004), som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 444/2009 af 28. maj 2009 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 (EUT L 142, s. 1, af 6.6.2009), gyldig?</p>	Dom	17.10.13
C-280/11 P	<p>Access Info Europe mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel)</p> <p>Påstand: Den appellerede dom, hvorved Retten annullerede Rådets beslutning om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, ophæves. Der træffes en endelig afgørelse vedrørende de forhold, som er genstand for nærværende appel. Sagsøgeren i sag T-233/09 tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.</p>	Dom	17.10.13
C-101/12	<p>Herbert Schaible mod Land Baden-Württemberg</p> <p>Sagen vedrører: Den Europæiske Unions Domstol forelægges spørgsmålene, om a) sagsøgerens pligt til at identificere hvert enkelt dyr i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 21/2004 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder; b) sagsøgerens pligt til at identificere hvert enkelt dyr elektronisk i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 21/2004 som affattet ved forordning (EF) nr. 1560/2007 (om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 for så vidt angår datoen for indførelse af elektronisk identifikation af får og geder); c) sagsøgerens pligt til at føre bedriftsregister C i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 21/2004 sammenholdt med bilag B, punkt 2, til denne forordning kan forenes med ranghøjere EU-ret og derfor er gyldig?</p>	Dom	17.10.13
C-533/11	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien</p> <p>Sagsøgerens påstande: Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet det ikke har gennemført alle nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af den dom, der blev afsagt af Domstolen den 8. juli 2004 i sag C-27/03. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale Kommissionen den foreslåede tvangsbøde på 55 836 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af den dom, der blev afsagt den 8. juli 2004 i sag C-27/03 forsinkes, regnet fra afsigelsen af dommen i denne sag, og indtil dommen i sag C-27/03 er opfyldt. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb pr. dag på 6 204 EUR regnet fra afsigelsen af dommen af 8. juli 2004 i sag C-27/03 indtil afsigelsen af dommen i denne sag, eller indtil dommen i sag C-27/03 er opfyldt, såfremt opfyldelsen heraf sker først. Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	17.10.13
C-184/12	<p>UNAMAR NV</p> <p>Sagen vedrører: Skal Romkonventionens artikel 3 og artikel 7, stk. 2, henset til belgisk rets kvalificering af de omtvistede</p>	Dom	17.10.13

	<p>artikler 18, 20 og 21 i loven af 13. april 1995 om aftaler om handelsagentur som særligt ufravigelige bestemmelser som omhandlet i Romkonventionens artikel 7, stk. 2, enten alene eller læst i sammenhæng med Rådets direktiv 86/653/EØF om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter, fortolkes således, at de tillader, at særligt ufravigelige regler i domstolslandets lov, som tilbyder en mere omfattende beskyttelse end det i henhold til direktiv 86/653/EØF krævede minimum, anvendes på en aftale om handelsagentur, selvom det fremgår, at den anvendelige lov i henhold til denne aftale er loven i en anden EU-medlemsstat, i hvilken også minimumsbeskyttelsen i henhold til direktiv 86/653/EØF er implementeret?</p>		
C-203/12	<p>BillerudKarlsborgAktiebolag m.fl. mod Naturvårdsverket</p> <p>Sagen vedrører: Indebærer artikel 16, stk. 3 og 4, i direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF), at en driftsleder, som ikke har returneret tilstrækkelige kvoter den 30. april, skal betale en bøde uanset årsagen til undladelsen, f.eks. hvor driftslederen ganske vist havde et tilstrækkeligt antal kvoter den 30. april, men på grund af uagtsomhed, en administrativ fejl eller tekniske problemer ikke returnerede dem? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, indebærer artikel 16, stk. 3 og 4, at bøden skal eller kan eftergives eller nedsættes f.eks. under sådanne omstændigheder som angivet i spørgsmål 1?</p>	Dom	17.10.13
C-210/12	<p>Sumitomo Chemical Company</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler fortolkes således, at den omstændighed, at der er blevet meddelt en gyldig tilladelse i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 91/414/EØF, ikke er til hinder for udstedelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for et plantebeskyttelsesmiddel? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kræver artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1610/96, at tilladelsen fortsat er i kraft på det tidspunkt, hvor ansøgningen om certifikatet indleveres? 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1610/96 fortolkes således, at der kan indleveres en ansøgning, allerede inden den der nævnte frist begynder at løbe?</p>	Dom	17.10.13
C-105/12, C-106/12, C-107/12	<p>Staat der Nederlanden mod Essent m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 345 TEUF (om ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne) fortolkes således, at udtrykket »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne« også omfatter det i denne sag omhandlede absolutte privatiseringsforbud, således som det fremgår af bekendtgørelsen om andele i systemoperatører sammenholdt med artikel 93 i elektricitetsloven af 1998 og gaslovens artikel 85, og hvorefter andele i en systemoperatør udelukkende må overdrages til offentlige parter? Har en bekræftende besvarelse af spørgsmål I til følge, at reglerne om de frie kapitalbevægelser ikke finder anvendelse på koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter, eller i det mindste, at koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter ikke skal</p>	Dom	22.10.13

	<p>efterprøves i forhold til reglerne om de frie kapitalbevægelser? Udgør de også til grund for Won liggende [org. s. 42] målsætninger om ved forebyggelse af krydssubsidiering i vid forstand (herunder også strategisk udveksling af oplysninger) at skabe gennemsigtighed på energimarkedet og forhindre konkurrencefordrejning udelukkende økonomiske hensyn, eller kan de også anses for ikke-økonomiske hensyn i den forstand, at de som tvingende almene hensyn efter omstændighederne kan begrunde en restriktion for de fri kapitalbevægelser?</p>		
C-137/12	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2011/853/EU af 29. november 2011 om undertegnelse på Unionens vegne af den europæiske konvention om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	22.10.13
C-22/12	<p>Haasová</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse (såsom artikel 4 i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj), hvorefter det civilretlige ansvar for brug af motorkøretøjer ikke omfatter det ikke-økonomiske tab opgjort i et pengebeløb, som de efterladte har lidt som følge af et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at den ovennævnte nationale bestemmelse ikke er i strid med EU-forskrifterne, skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, 2 og 4, i lov nr. 381/2001 om aftaler om lovpligtig forsikring for skade forvoldt ved brug af motorkøretøjer og artikel 6 i [Den Tjekkiske Republiks] lov nr. 168/1999 Sb. om ansvarsforsikring for skade forvoldt ved brug af køretøj da fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale ret i medfør af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 90/232/EØF [udelades] sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, tilkender de efterladte efter et trafikuheld forvoldt ved brug af motorkøretøjer, i deres egenskab af skadelidte, retten til erstatning for ikkeøkonomisk tab, herunder økonomisk kompensation?</p>	Dom	24.10.13
C-151/12	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 8, artikel 7, stk. 2, artikel 10, stk. 1 og 2, og afsnit 1.3 og 1.4 i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (1) af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, for så vidt angår det vandløbsopland på Fællesskabets område, der befinder sig i Spanien,</p> <p>Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	24.10.13

C-277/12	<p>Drozdovs</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er erstatning for ikke-økonomisk skade indregnet i det beløb, der skal dække personskade i medfør af artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer? (1 – Bemærkning fra den spanske oversætter: Læs: artikel 1, stk. 2.) 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 3 i Rådets første direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 1 og 2 i andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer da fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en regel i en medlemsstat, hvorefter det eksisterende erstatningsansvar i den pågældende medlemsstat begrænses – dvs. maksimumsbeløbet for erstatning for ikkeøkonomisk skade – ved at fastsætte en beløbsgrænse, som er væsentligt lavere end den i direktiverne og den nationale lovgivning fastsatte beløbsgrænse for så vidt angår forsikringsselskabers ansvar?</p>	Dom	24.10.13
C-396/12	<p>van der Ham et van der Ham-Reijersen van Buuren</p> <p>Sagen vedrører: 1) Hvordan skal man fortolke begrebet »forsætlig misligholdelse« i artikel 51, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 74/2009 af 19. januar 2009 (EUT L 30, s.100), artikel 23 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1975/2006 af 7. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1698/2005 [EUT L 368, s. 74] og artikel 67, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18)? Er det tilstrækkeligt til, at der foreligger en sådan misligholdelse, at der sker en overtrædelse af en langvarig fast politik, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra c), i de nationale retningslinjer vedrørende de retlige rammer for krydsoverensstemmelseskrav i den fælles landbrugspolitik? 2) Er EU-retten til hinder for, at det i en medlemsstat allerede kan antages, at der foreligger en »forsætlig« overtrædelse af en bestemmelse i den nævnte forordnings forstand, når der foreligger en eller flere af følgende omstændigheder: a. Det antages allerede i det pågældende ikke-opfyldte krydsoverensstemmelseskrav, at der foreligger fortsat. b. Det pågældende krydsoverensstemmelseskrav er komplekst. c. Det handler om en langvarig fast politik. d. Der foreligger enten en</p>	GA	24.10.13

	<p>aktiv handlen eller en bevidst undladelse.e. Landbrugeren er allerede tidligere blevet gjort bekendt med en mangelfuld gennemførelse af det pågældende krydsoverensstemmelseskrav. f. Graden af den manglende opfyldelse af krydsoverensstemmelseskravet giver anledning til at antage, at der foreligger fortsæt? 3) Kan støttemodtageren tilregnes en »forsætlig misligholdelse«, når en tredjeperson har udført arbejdet på hans vegne?</p>		
C-616/11	<p>T-Mobile Austria GmbH mod Verein für Konsumenteninformation</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked fortolkes således, at den også skal finde anvendelse på kontraktforholdet mellem en mobiltelefonoperatør som betalingsmodtager og dennes privatkunde (forbruger) som betaler? 2) Skal en af betaleren personligt underskrevet betalingsanvisning hhv. en procedure for udstedelse af overførselsordrer, der hviler på en underskrevet betalingsanvisning, samt en aftalt procedure for udstedelse af overførselsordrer i online banking (telebanking) anses for »betalingsinstrumenter« i den betydning, der forudsættes i artikel 4, nr. 23, og artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF? 3) Skal artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af nationale retsfor skrifter, der især uden at sondre mellem forskellige betalingsinstrumenter indeholder et generelt forbud mod, at betalingsmodtageren opkræver gebyrer?</p>	GA	24.10.13